

Nr 145.

Av herrar **Hamilton** och **Ekerot**, om förhöjt anslag till understöd åt elever vid lantbruksskolor med flera undervisningsanstalter.

I samband med lösningen av frågan om den lägre lantbruksundervisningens ordnande beviljade 1912 års riksdag ett anslag av 70,000 kronor att tilldelas obemedlade och mindre bemedlade elever vid lantbruksskola, lantmannaskola, lanthushållsskola och fast undervisningskurs för mindre jordbrukare.

Då anslaget förra året beviljades första gången, saknades erfarenhet om behövt belopp. Det har emellertid redan nu visat sig, att behovet var större än man väntat. Enligt inhämtade uppgifter föreligger nämligen från styrelserna från lantbruksskolorna ansökningar om ett belopp av sammanlagt 21,960 kronor såsom understöd åt elever vid lantbruksskolorna och från hushållningssällskapen, som erhållit i uppdrag att pröva inkomna ansökningar om understöd åt elever vid lantmanna- och lanthushållsskola samt vid fast undervisningskurs för mindre jordbrukare, ansökningar om sammanlagt 59,242 kronor eller tillsammans 81,202 kronor.

Då man måste förutsätta att hushållningssällskapen och andra sorgfälligt prövat ansökningarna om understöd, föreligger för innevarande år en brist av cirka 11,000 kronor.

Därest, såsom man här anledning förvänta, de i verksamhet varande skolorna erhålla ökat elevantal och nya skolor tillkomma, äro ytterligare medel för understöd behöfliga.

Då det är av yttersta vikt att den obemedlade och mindre bemedlade landsbygds-ungdomen erhåller det understöd för förvärvande av yrkeskunskaper Riksdagen förut ställt i utsikt för dem, hemställes,

att Riksdagen ville bevilja ett förslagsanslag av 80,000 kronor till understöd åt elever vid lantbrukskola, lantmannaskola, lantushållsskola och fast undervisningskurs för mindre jordbrukare eller samma belopp som vid förra årets riksdag beviljades såsom understöd åt mindre bemedlade elever vid folkhögskolorna.

Stockholm den 22 januari 1913.

R. G. Hamilton.

V. Ekerot.

Nr 146.

Av herr **Lindhagen**, med förslag att författningarna angående skatteköp och skatteomföring av kronojord skola tillsvidare upphöra att gälla.

Den gamla rätten att skatteköpa kronojord äger fortfarande bestånd i de fall, för vilka den varit i gamla tider stadgad. Den grundas ännu på förordningen den 19 september 1723, huru med de hemman och kronolägenheter, som till skatte försäljas, förhållas skall. Sedan i följd av kungl. brevet den 16 januari 1770 och den 28 oktober 1773 alla skatteköp blivit inställda, utkom en förordning den 21 februari 1889, varigenom bland annat 1723 års förordning upplivades och förnyades. Genom förordningen den 15 december 1848 angående förändring i ordningen och sättet för vinnande av skattemannarätt betogs kronan möjlighet att efter föregången värdering av hemmanet erhålla full valuta för detsamma. Därjämte finnas en del äldre författningar angående skatteomföring utan någon som helst avgift.

Dessa gamla författningar äro naturligtvis allt annat än tidsenliga. Till en början erhåller kronan på detta sätt en köpeskilling, som är så